Dosarul nr. 5r-35/2025
Nr. PIGD 4-25006861-09-5r-21012025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

01 iulie 2025 **mun. Bălţi**

Judecătoria Bălți (sediul central),
În componență:
Preşedintele ședinței, judecător Igor Mozgovoi
Grefieri Anna Odainic și Veronica Levința
Cu participarea:
Contravenientului Andrei Gumeniuc
Interpretului Natalia Manole
În absența:
Reprezentantului agentului constatator Roman Cvasniuc

examinînd în şedinţă de judecată deschisă cauza contravențională la contestația depusă de **Gumeniuc Andrei ******* asupra procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** și deciziei de sancționare din 30.12.2024 întocmite de reprezentantul agentului constatator din cadrul Direcției Patrulare Nord a INSP, Cvasniuc Roman, în privința lui Gumeniuc Andrei pentru săvîrșirea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

Termenul de examinare a cauzei: 21.01.2025 – 01.07.2025.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată.

C O N S T A T Ă:

1. La 30.12.2024 reprezentantul agentului constatator din cadrul Direcției Patrulare Nord a INSP, Cvasniuc Roman a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional pentru faptul că, Gumeniuc Andrei, la 30.12.2024, ora 10:00, conducînd mijlocul de transport de model „*****” n/î *****, pe str. Decebal intersecție cu str. Colesov, mun. Bălți, a neglijat cerințele indicatorului rutier 3.2 „circulație interzisă” și 6.6.8 „categoria de vehicul” din Regulamentul Circulației Rutiere.

Prin decizia reprezentantului agentului constatator din cadrul Direcției Patrulare Nord a INSP, Cvasniuc Roman, adoptată la 30.12.2024, Gumeniuc Andrei a fost sancționat pentru săvîrșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional la o amendă în mărime de 12 u.c., echivalent cu 600 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

2. La 15.01.2025 contravenientul Gumeniuc Andrei a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** și decizia de sancționare din 30.12.2024 întocmite de reprezentantului agentului constatator din cadrul Direcției Patrulare Nord a INSP, Cvasniuc Roman în privința lui Gumeniuc Andrei pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

Înaintând contestația, petiționarul argumentează că, la 30.12.2024 în privința sa fost întocmit un proces-verbal pentru contravenția prevăzută de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, cu procesul-verbal și decizia agentului constatator nu este de acord, precizînd că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, nu a fost asigurat cu interpret, deși a solicitat dar i s-a refuzat. Solicită anularea actelor contestate cu încetarea procesului contravențional.

3. În ședința de judecată contestatarul Gumeniuc Andrei, a pledat în favoarea nevinovăției sale, apreciind eronate constatările în procesul verbal cu privire la contravenție, totodată comunicînd faptul că, nu încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere.

În ședința de judecată reprezentantul agentului constatator din cadrul Direcției Patrulare „Nord" a INSP, Cvasniuc Roman, fiind citat prin intermediul poștei electronice, nu s-a prezentant și nu a solicitat amînarea ședinței de judecată, astfel ținând cont de termenul restrâns stabilit de lege pentru examinarea cauzei contravenționale, considerând că procedura de citare legală a fost respectată, în conformitate cu prevederile 455 alin. (2) Cod contravențional, instanța a dispus desfășurarea ședinței de judecată în lipsa reprezentantului agentului constatator.

4. În cadrul şedinţei de judecată a fost cercetat în original procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** și decizia de sancționare din 30.12.2024.

5. ***Examinînd contestația înaintată, în coraport cu dispozițiile legale relevante, instanța de judecată consideră contestația neîntemeiată şi pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente:***

6. În sensul art. 395 alin. (1) pct. 2) și (1^1) Cod contravenţional, instanţa judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului. Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (1^1).

Conform materialelor dosarului, la 30.12.2024 reprezentantul agentului constatator din cadrul Direcției Patrulare Nord a INSP, Cvasniuc Roman a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional pentru faptul că, Gumeniuc Andrei, la 30.12.2024, ora 10:00, conducînd mijlocul de transport de model „*****" n/î *****, pe str. Decebal intersecție cu str. Colesov, mun. Bălți, a neglijat cerințele indicatorului rutier 3.2 „circulație interzisă" și 6.6.8 „Tipul de vehicul" din Regulamentul Circulației Rutiere.

Prin decizia reprezentantului agentului constatator din cadrul Direcției Patrulare Nord a INSP, Cvasniuc Roman, adoptată la 30.12.2024, Gumeniuc Andrei a fost sancționat pentru săvîrșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 240 alin. (1)

Cod contravențional la o amendă în mărime de 12 u.c., echivalent cu 600 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, c*ontravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale.* ***Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia*** *sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8).*

La 15.01.2025 contravenientul Gumeniuc Andrei a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** și decizia de sancționare din 30.12.2024 întocmite de agentul constatator din cadrul Direcției Patrulare „Nord" a INSP, Cvasniuc Roman în privința lui Gumeniuc Andrei pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

În acest sens, studiind procesul-verbal recurat instanța reține că, acesta a fost întocmit la 30.12.2024, în prezența persoanei.

Astfel, instanţa de judecată consideră că contestaţia este depusă în termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional.

7. Potrivit normei contravenţionale prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, *nerespectarea de către conducătorul vehiculului a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere și de sens obligatoriu, a marcajului de pe partea carosabilă a drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulație și a celui destinat vehiculelor de rută, se sancționează cu avertisment sau cu amendă de la 10 la 12 unități convenționale cu aplicarea a 2 puncte de penalizare.*

Potrivit prevederilor Regulamentului circulaţiei rutiere, *indicatorul rutier nr. 3.2 „circulație interzisă"- interzice circulația tuturor vehiculelor,* iar *indicatorul rutier nr. 6.6.8 „categoria de vehicul" – determină categoria vehiculului la care se referă indicatorul pe care îl completează.*

8. Conform pct. 39 lit. a) din Regulamentul serviciului patrulare rutieră, aprobat prin ordinul MAI nr. 45 din 19.02.2010, temei pentru oprirea vehiculelor de către agentul de circulaţie pentru control poate servi una din următoarele circumstanţe: *prin observare directă* sau cu mijloacele tehnice speciale certificate ce constată încălcarea regulilor de circulaţie.

În cazul din speță temei de oprire a vehiculului condus de Gumeniuc Andrei a servit încălcarea de către conducătorul auto a regulilor de circulație rutieră, încălcare care a fost observată direct de către inspectorul de poliție aliat în exercițiul atribuțiilor de serviciu.

În acest sens instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

Totodată, potrivit prevederilor Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și normelor Codului contravențional, constatările agentului

constatator făcute în procesul-verbal cu privire la contravenție se prezumă a fi autentice, reflectînd evenimentele ce au avut loc în realitate, bucurîndu-se de forță probantă pînă la proba contrară.

Respectiv, în cadrul ședinței de judecată s-a constatat cu certitudine, cît la întocmirea procesului-verbal de constatare a contravenţiei, atît şi-n cadrul examinării cauzei, că Gumeniuc Andrei, la 30.12.2024, ora 10:00, conducînd mijlocul de transport de model „*****” n/î *****, pe str. Decebal intersecție cu str. Colesov, mun. Bălți, a neglijat cerințele indicatorului rutier 3.2 „circulație interzisă” și 6.6.8 „categoria de vehicul” din Regulamentul Circulației Rutiere.

Sub aspectul legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenție, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită formă „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 Cod contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 alin. (1) Cod contravenţional.

Instanţa de judecată reţine că, procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit şi perfectat în prezenţa contravenientului.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenție, instanţa constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispoziţiilor legale incidente şi cuprinde toate menţiunile obligatorii prevăzute de art. 443 Cod contravenţional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecinţă, instanţa constată că forţa probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumţia de legalitate şi temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

De continuare, în ceea ce privește temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenția, instanța de judecată va reține aplicabilitatea în speță a dispozițiilor art. 6 din Covenția Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum au fost acestea interpretate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care are caracter obligatoriu pentru statele semnatare.

În această ordine de idei, urmează a fi notat că, în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, cauza Ziliberberg contra Republicii Moldova din 1 februarie 2005, cererea nr. 61821/00, de referinţă în partea ce ţine de aplicabilitatea art. 6 „Dreptul la un proces echitabil din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale vis-a-vis de procesul contravenţional s-a statuat că, contravenţia în calitate de acţiune sau inacţiune ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, prevăzută de Codul contravenţional pasibilă de sancţiune contravenţională este de

competenţa „raţione materiae” a Curţii şi respectiv, sunt aplicabile aceleaşi garanţii ale dreptului la un proces echitabil prevăzute de art. 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

De menţionat că procesul-verbal de constatare și sancţionare a contravenţiei este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumţia de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal.

După cum rezultă din analiza de mai sus, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu respectarea tuturor dispoziţiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situaţia de fapt beneficiază de prezumţia de veridicitate, prezumţie simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

9. Conform prevederilor art. 374 alin. (1) Cod Contravențional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, avînd ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei.

Aceeaşi prevedere legală se conţine şi în dispoziţia art. 381 alin. (4) Cod Contravențional, care statuează că autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit art. 425 alin. (1) Cod Contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Conform art. 425 alin. (2) Cod Contravențional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul-verbal cu privire la contravenţie,* procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

10. Fapta reţinută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenţie contestat, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenţii.

Astfel, instanța consideră că vinovăția contravenientului Gumeniuc Andrei în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar argumentele contestatarului indicate în contestație, instanța nu le reține, or acestea nu combat cele constatate de către agentul constatator.

Mai mult ca atât, instanța de judecată menționează, că la momentul întocmirii procesului – verbal cu privire la contravenție în privința cet. Gumeniuc Andrei, și la

momentul realizării acțiunilor de procedură, ultimul a înaintat obiecții asupra procesului verbal cu privire la contravenție, fiind asigurat dreptul de a obiecta şi de a prezenta probe în apărarea sa.

Instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârşirea faptei contravenționale a fost constatată corect de agentului constatator prin procesul-verbal cu privirela contravenție, astfel reieșind din materialele cauzei agentul constatator a dovedit vinovăția ultimului, respectiv odată ce fapta imputată ultimului a fost dovedită, urma ca deja contravenientul să prezinte instanței de judecată probe plauzibile care în atare măsură să susțină poziția sa referitor la posibilitatea admiterii contestației.

Prin urmare, potrivit principiului *„actori incumbit probation”*, cel ce face o afirmaţie în faţa judecăţii trebuie să o și dovedească.

Astfel, acţiunile contravenientului Gumeniuc Andrei, au fost calificate corect din punct de vedere juridic și întrunesc elementele constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravenţional.

Astfel, sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, trebuie reţinut că, în genere, procesul-verbal cu privire la contravenţie fiind întocmit de un organ al statului aflat în exerciţiul funcţiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumţii de autenticitate, veridicitate şi legalitate.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudenţa CtEDO s-a reţinut în mod constant că prezumţiile nu sunt în principiu, contrare Convenţiei.

În aşa mod, Curtea a constatat anterior că prezumţiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenţia nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depăşească un anumit prag, în special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumţii, aceasta în limite rezonabile, ţinând cont de gravitatea faptelor şi păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franţei, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Reieșind din situația creată, instanța de judecată consideră că contestatarul nu a făcut proba afirmațiilor sale, or, la caz sunt lipsă de careva probe care ar combate cele constatate din cadrul dosarului.

11. Argumentele contravenientului precum că, nu a fost asigurat cu interpret, instanţa de judecată le respinge ca fiind neîntemeiate, or, în paradigma unui proces contravențional guvernat de principiile legalității, contradictorialității și proporționalității, garanțiile conferite dreptului la apărare ocupă un loc central în arhitectura normativă și jurisprudențială a statului de drept.

Printre aceste garanții, dreptul la un interpret autorizat în cazul necunoașterii limbii procedurii constituie o expresie esențială a exigenței de comprehensiune procesuală, garantând accesul real și efectiv la învinuire și, implicit, posibilitatea formulării unei apărări informate.

În prezenta cauză, contestatarul invocă faptul că, la momentul constatării pretinsei abateri rutiere, i-ar fi fost refuzată solicitarea de a fi asistat de un interpret, deși a declarat că nu înțelege limba română.

Se susține, astfel, că actul de sancționare ar fi fost emis cu nesocotirea unei garanții fundamentale, pretinzându-se nulitatea acestuia în temeiul afectării substanțiale a dreptului la apărare.

Este incontestabil că respectarea dreptului la interpret nu se reduce la o simplă exigență formală, ci reprezintă o premisă funcțională a echității procedurale.

Cu toate acestea, calificarea unui eventual viciu de procedură ca nulitate absolută implică o analiză nuanțată, care depășește sfera simplului formalism și reclamă evaluarea incidenței concrete asupra fondului cauzei.

Din perspectiva faptică, instanța constată că, în cuprinsul procesului-verbal contravențional, în rubrica destinată obiecțiilor, contestatarul a menționat – în limba rusă – că nu înțelege învinuirea ce i se aduce.

Totuși, acest element este relativizat de conținutul propriei sale contestații, redactate în aceeași limbă, în care expune cu claritate circumstanțele pretinsei încălcări, identifică „ordinul primarului” presupus a fi fost nesocotit și relatează conversația purtată cu agentul constatator.

Această capacitate de a descrie esența faptei imputate contrazice prezumția de neînțelegere totală și sugerează, în mod obiectiv, o comprehensiune rezonabilă a situației juridice în care se afla.

În plus, în cadrul procedurii judiciare, contestatarului i-au fost puse la dispoziție serviciile unui interpret autorizat, ceea ce i-a permis nu doar să ia cunoștință integral de actul de constatare, ci și să-și formuleze o apărare în condiții reale de contradictorialitate și paritate procesuală.

Or, eventualele vicii procedurale săvârșite în faza preliminară nu atrag, per se, nulitatea actului sancționator, dacă în cadrul procedurii judiciare a fost oferit un remediu efectiv și dacă partea a avut, în ansamblu, o oportunitate rezonabilă de a-și exercita dreptul la apărare în mod efectiv.

Prin urmare, caracterul relativ al viciului invocat implică demonstrarea unui prejudiciu procesual concret, ceea ce – în prezenta cauză – nu a fost realizat.

În lumina acestor considerente, instanța conchide că omisiunea eventuală de a asigura un interpret în faza constatării contravenției nu a viciat în mod substanțial dreptul la apărare, întrucât a fost corectată prin măsuri reparatorii adecvate în cadrul procedurii judiciare, iar contestatarul a beneficiat, în mod efectiv, de toate garanțiile unui proces echitabil.

12. Pe cale de consecință, din motivele arătate mai sus, va fi respinsă ca neîntemeiată contestația depusă de Gumeniuc Andrei, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție, cu menținerea acestuia, ca fiind temeinic și legal.

13. În baza art. 394, 395, 448, 452-464 Cod contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Contestația depusă de către **Gumeniuc Andrei *****, se respinge ca neîntemeiată.

Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** și deciziei de sancționare din 30.12.2024 întocmite de agentul constatator din cadrul Direcției Patrulare „Nord” a INSP, Cvasniuc Roman, în privința lui Gumeniuc Andrei pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, se menţin fără modificări.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul central).

Preşedintele şedinţei,

judecătorul:
Igor Mozgovoi